

miejsowość, dnia 2013 r.

Do

**Sądu Rejonowego
Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych
w (miejsowość)**

WZYWAJĄCA/Y: Imię i Nazwisko oraz adres zamieszkania

PRZECIWNIK: Sąd Rejonowy w (miejsowość) – i adres siedziby.

Wartość interesu prawnego:

3.389,54 zł. [przykładowa dla ułatwienia sposobu wyliczenia roszczenia]

Wniosek nie podlega opłacie sądowej

na podstawie art. 35 ust. 1 u.k.s.c.

W N I O S E K

o zavezwanie do próby ugodowej

Działając imieniem własnym, na podstawie art. 185 § 1 k.p.c. **w n o s z ę**
o:

- I.** zavezwanie Przeciwnika – Sądu Rejonowego w [miejscowość] do próby ugodowej w sprawie zapłaty na rzecz Wzywającej kwoty **3.389,54 zł.** (słownie: trzy tysiące trzysta osiemdziesiąt dziewięć złotych pięćdziesiąt dwa grosze), z ustawowymi odsetkami:
 - 1). od kwoty **468,56 zł.** od dnia 29 stycznia 2011 r. do dnia zapłaty;
 - 2). od kwoty **886,70 zł.** od dnia 28 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty;
 - 3). od kwoty **2.034,28 zł.** od dnia 29 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty;- tytułem równowartość niezwaloryzowanego wynagrodzenia w latach 2010-2012;
- II.** wyznaczenie posiedzenia pojednawczego w celu zawarcia pomiędzy stronami ugody;
- III.** dopuszczenie dowodu z zaświadczenia o zatrudnieniu Wzywającej oraz jej zarobkach w latach 2010-2012 – na okoliczność wykazania, że w spornym okresie pozostawała w stosunku zatrudnienia u Przeciwnika, wysokości zarobków, jak również celem ustalenia wysokości należnej jej kwoty waloryzacji;
- IV.** w sytuacji nieusprawiedliwionego niestawiennictwa przedstawiciela lub pełnomocnika Przeciwnika na posiedzenie - **w n o s z ę** o rozstrzygnięcie o kosztach stosownie do art. 186 § 1 k.p.c.

U Z A S A D N I E N I E

Wzywająca [imię i nazwisko] jest zatrudniona w Sądzie Rejonowym w [miejscowość], który w niniejszym postępowaniu występuje w roli Przeciwnika.

Podstawę prawną, dotyczącą stosunku pracy Wzywającej statuuje art. 147 § 3 ustawy dnia z dnia 27 lipca 2001 r. **Prawo o ustroju sądów powszechnych** (Dz. U. z 2001 r., nr 98, poz.1070 z późn. zm.), który stanowi, że *W sądach są zatrudniani urzędnicy i inni pracownicy sądowi*, z kolei art. 156 w/w ustawy mówi, iż *Zasady zatrudniania urzędników i innych pracowników sądowych oraz ich obowiązki i prawa określają odrębne przepisy*. Natomiast aktem normatywnym, który zawiera szczegółowe regulacje w tej materii jest **ustawa z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury** (Dz. U. z 2011 r., nr 109, poz. 639 z późn. zm.). Niezwykle istotnym przepisem, ujętym tutaj, a mającym kluczowe znaczenie dla wykazania zasadności dochodzonego roszczenia, jest **art. 14 a**, który wskazuje, że ***Podwyższenie wynagrodzeń urzędników i innych pracowników sądów i prokuratury NASTĘPUJE w terminach i na zasadach określonych dla pracowników państwowej sfery budżetowej nieobjętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń.*** Ponadto, legislator przewidział w art. 18 odesłanie w kwestiach nieunormowanych, a dotyczących urzędników i innych pracowników sądów i prokuratury – do przepisów ustawy z dnia 16 września 1982 r. **o pracownikach urzędów państwowych** (Dz. U. z 2001 r., nr 86, poz. 953, z późn. zm.), gdzie w tym ostatnim akcie, w **art. 21 ust 4.**, ustawodawca mówi, iż ***Zasady COROCZNEGO podwyższania przeciętnego wynagrodzenia urzędników państwowych określają przepisy o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej.***

Jak widać, zarówno wykładnia gramatyczna, jak i funkcjonalna oraz logiczna, konstytuuje normy o charakterze imperatywno-atrybutywnym w zakresie konieczności dokonywania **corocznej, dodatniej waloryzacji** wynagrodzenia kręgu pracowników, do którego należy także Wzywająca. W efekcie brak waloryzacji stanowi wyraz naruszenia prawa, które daje podstawę do dochodzenia przedmiotowego roszczenia, już z samej zasady słusznego. Bez wątpienia normy te nie mają charakteru dyspozytywnego, lecz kształtują **obowiązek waloryzacji wynagrodzeń**. Jedyne trudności może sprawiać określenie racjonalnego poziomu waloryzacji, co jednak zostanie precyzyjnie wskazane w dalszej części uzasadnienia wniosku.

Dokonując analizy prawnej, mającej wyjaśnić podstawę roszczenia, należy sięgnąć do *lex specialis* zawartych w ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. **o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw** (Dz. U. z 2011 r., nr 79, poz. 431 z późn. zm.), gdzie w art. 4 ust. 2 prawodawca wyjaśnia, że *Wynagrodzenia osób nieobjętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń waloryzowane są średniorocznym wskaźnikiem wzrostu wynagrodzeń,* zaś w art. 9 ust. 1 pkt 3 odsyła do ustaw budżetowych, gdzie corocznie ustalone są wspomniane wskaźniki wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej, **które bezwzględnie powinny korespondować zarówno z**

prognozowanym średniorocznym wskaźnikiem wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych na konkretny rok (ustalonym w budżecie), jak i z poziomem inflacji z roku poprzedniego.

W tym miejscu należy wskazać, iż roszczenie Wzywającej, to żądanie zapłaty kwoty, o jaką jej zdaniem **powinno zostać podwyższone wynagrodzenie w latach 2010, 2011, 2012.** Sprecyzowanie niniejszego roszczenia nastąpi na tle unormowań kolejnych, obowiązujących w tym czasie regulacji budżetowych, które w roku **2010** ustanowiły waloryzację na poziomie **101 %**¹, a w roku **2011**² i **2012**³ wynagrodzenia **nie zostały w ogóle zwaloryzowane.** W tej sytuacji należy zasadnie uznać, iż przepisy te po pierwsze nie korespondują z *ratio legis*: art. 14 a ustawy o pracownikach sądów i prokuratury, a także art. 4 ust. 2 ustawy o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw. Po drugie są sprzeczne z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej – jako kolidujące z zasadą sprawiedliwości społecznej i zasadą demokratycznego państwa prawnego, w tym również z dyrektywą ochrony praw słusznie nabytych. Stanowisko to znajduje uzasadnienie w fakcie, że we wskazanym okresie wskaźniki wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych – potocznie określane **inflacją**, osiągnęły znaczne wartości, przez co siła nabywcza pieniądza uległa obniżeniu, co w połączeniu z brakiem podwyżek wynagrodzenia, doprowadziło do rzeczywistego spadku wartości świadczenia wypłacanego przez Przeciwnika w stosunku do roku ubiegłego. Mamy zatem do czynienia z sytuacją, gdzie nie dość, że nie spełniono ustawowego wymogu waloryzacji wynagrodzenia, to na skutek niekonstytucyjnych regulacji budżetowych – zostało ono faktycznie zmniejszone.

Zdaniem strony wzywającej **wynagrodzenie powinno zostać zwaloryzowane na poziomie wskaźnika inflacji za rok poprzedni**, w skutek czego udałoby się przynajmniej zneutralizować spadek siły nabywczej pieniądza, co faktycznie miało miejsce. Jak więc widać jest to podejście minimalistyczne, mające za zadanie przede wszystkim uchronić Wzywającą przed negatywnymi konsekwencjami oddziaływania zjawisk ekonomicznych. Na tej też podstawie dokonano poniższych wyliczeń.

¹ Ustawa budżetowa na rok 2010 z dnia 22 stycznia 2010 r. (Dz. U. z 2010 nr 19 poz. 102) - art. 13 ust 1 pkt 3 - średnioroczny wskaźnik wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej w wysokości 101,0 %, art. 20 - Prognozowany średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem wynosi 101,0 %.

² Ustawa budżetowa na rok 2011 z dnia 20 stycznia 2011 r. (Dz. U. z 2011 nr 29 poz. 150) - art.13 ust 1 pkt 3 - średnioroczny wskaźnik wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej - w wysokości 100,0%, art. 18. Prognozowany średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem wynosi 102,3%.

³ Ustawa budżetowa na rok 2012 dnia 2 marca 2012 r. (Dz. U. z 2012 poz. 273) – art.13 ust 1 pkt 3 - średnioroczny wskaźnik wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej — w wysokości 100,0%, art. 18. Prognozowany średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem wynosi 102,8%.

WSZYSTKIE POGRUBIONE I PODKREŚLONE KWOTY, STANOWIĄCE WYNIKI RÓWNAŃ A. – F., PODLEGAJĄ ZSUMOWANIU W RAMACH DOCHODZONEGO ROSZCZENIA.

I. Obliczenie poziomu wierzytelności za rok 2010

A. 18.742,50 X 2,5 % =
468,56 zł.
faktycznie wypłacone wynagrodzenie Wzywającej w 2010 roku *poziom inflacji za rok 2009 wyniósł 103,5 natomiast waloryzację wynagrodzenia ustalono na 101 %, w związku z czym pozostała różnica 2,5 %, której obecnie dochodzi Wzywająca*

II. Obliczenie poziomu wierzytelności za rok 2011

B. 17.167,56 X 2,5 % = **429,19 zł.**
faktycznie wypłacone wynagrodzenie Wzywającej w roku 2011 *przedmiotowe przeliczenie jest konieczne z uwagi na nieuwzględnienie w 2010 waloryzacji o 2,5 %, to zaś pozwoli obliczyć kwotę podlegającą waloryzacji w 2011 r.*

C. 17.596,75 zł. X 2,6 % =
457,51 zł.
(17.167,56zł. + 429,19 zł.) wynagrodzenie, jakie powinno podlegać waloryzacji w 2011 r. *wskaźnik inflacji w 2010 r.*

* W 2011 roku Wzywająca powinna otrzymać dodatkowo **886,70 zł.** co stanowi sumę wyników rachunku B. + C. Innymi słowy wskazana kwota jest różnicą pomiędzy wynagrodzeniem, jakie powinno zostać wypłacone, a faktycznie otrzymanym:
(17.596,75 zł. + 457,51 zł.) minus 17.596,75 zł. = 457,51 zł.

III. Obliczenie poziomu wierzytelności za rok 2012

D. 21.000 zł. X 2,5 % =
525 zł.
faktycznie wypłacone wynagrodzenie Wzywającej w roku 2012 *przedmiotowe przeliczenie jest konieczne z uwagi na nieuwzględnienie w 2010 waloryzacji o 2,5 %, to zaś pozwoli obliczyć kwotę podlegającą waloryzacji w 2011 r.*

E. 21.525 zł. X 2,6 % =
559,65 zł.
(21.000 zł. + 525 zł.) *wskaźnik inflacji w 2010 r. który nie został uwzględniony w ramach wynagrodzenia w 2011*

F. 22.084,65 zł. X 4,3 % = **949,63 zł.**
(21.525 zł. + 559,65 zł.) wskaźnik inflacji w 2011 r.
wynagrodzenie, jakie powinno podlegać waloryzacji w 2011 r.

* W 2012 roku Wzywająca powinna otrzymać dodatkowo **2.034,28 zł.** co stanowi sumę wyników rachunku D. + F. Czyli kwota ta jest różnicą pomiędzy wynagrodzeniem, jakie powinno zostać wypłacone, a faktycznie otrzymanym: (21.000 zł. + 525 zł. + 559,65 zł. + 949,63 zł.) minus 21.000 zł. = 2.034,28 zł.

Finalne zsumowanie brakujących kwot z każdego roku daje sprecyzowaną w *petitum* wysokość dochodzonego roszczenia.

Odnosząc się do daty dochodzonych odsetek, należy mieć na uwadze fakt, iż wynagrodzenie Wzywającej jest **wypłacane z dołu do dnia 28 każdego następnego miesiąca** – toteż racjonalnym wydaje się żądanie odsetek ustawowych za całość niewypłaconego w danym roku świadczenia z dniem następującym po dniu zapłaty wynagrodzenia za ostatni miesiąc danego roku kalendarzowego. Podkreślić w tym miejscu należy, iż Wzywająca na obecnym etapie zaniechała domagania się odsetek za niewypłaconą część wynagrodzenia w każdym miesiącu, co ma na celu ułatwienie przeprowadzenia kalkulacji dochodzonych roszczeń.

Biorąc pod uwagę, że przytoczone dane liczbowe odnośnie poziomu inflacji w kolejnych latach, podlegają okresowemu ogłoszeniu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski” oraz są publikowane na witrynie internetowej GUS⁴ – dlatego należy potraktować je jako fakt notoryjny, na zasadzie art. 228 § 1 k.p.c. nie wymagający dowodu.

Przyjęty miernik wzrostu wynagrodzeń na kolejne lata stanowi to o tyle istotną okoliczność, że ustawodawca w budżecie na rok 2011 i 2012 w ogóle nie przewidział wzrostu wynagrodzeń pracowników sektora publicznego, a w 2010 ukształtował go na poziomie **o 2,5 % niższym niż wskaźnik inflacji** - w 2009 r. wynoszący 3,5 %. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż przedmiotowe regulacje ustaw budżetowych są sprzeczne z zasadą demokratycznego państwa prawnego i sprawiedliwości społecznej, wyrażonymi w art. 2 ustawy zasadniczej i ich pochodną – zasadą ochrony praw nabytych – w tym przypadku atrybutu korzystania z corocznej waloryzacji wynagrodzeń przynajmniej na poziomie spadku realnej wartości złotego za rok poprzedni. Jako rażąco niesprawiedliwą oraz godzącą w podstawy porządku prawnego należy traktować praktykę organów władzy ustawodawczej, które w myśl uchwalonego prawa aprobują sytuację, gdzie duża grupa pracowników instytucji wymiaru sprawiedliwości zostaje w rzeczywistości **pozbawiona** znacznej części i tak skromnego wynagrodzenia. Jedynie pozornie utrzymanie płac na poziomie z roku poprzedniego wydaje się zabiegiem neutralnym, gdyż nie można zapominać o fakcie, iż czynniki

⁴ Zob. http://www.stat.gov.pl/gus/5840_1634_PLK_HTML.htm

ekonomiczne sprawiają, że siła nabywcza pieniądza kształtuje się na różnym poziomie. W związku z tym środki o tym samym nominale można nabyć mniejszą ilość dóbr i usług niż w roku poprzednim.

Biorąc pod uwagę całokształt przytoczonych okoliczności, oraz fakt, iż w realiach przedstawionego stanu faktycznego zawarcie ugody jest dopuszczalne -wnoszę jak na wstępie.

W Z Y W A J A C A / Y

.....

Z a ł ą c z n i k i :

- zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 2010-2012 r.,
- odpis wniosku wraz z załącznikiem dla Przeciwnika.

Jako autor , niniejszym wyrażam zgodę na wykorzystanie i przetwarzanie wzoru niniejszego wniosku przez Pracowników Sądów powszechnych, na ich potrzeby własne.

Rzeszów, dn.31.01.2013 r. adwokat Wiesław R. Zaniewicz